

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 41370

гр. София, 17.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20231110109168 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Образувано е по молба на ищеца, с която моли постановеното по делото решение да бъде допълнено, като му бъдат присъдени сторените в заповедното и исковото производство разноски от по 25лв. за държавна такса и 180лв. за адв. възнаграждение, тъй като не било сторено с решението.

Ответната страна не е подала отговор.

Съдът, като съобрази доказателствата по делото и доводите на молителя, намира следното:

Молбата е подадена от легитимирано лице в законоустановения срок, като в молбата-становище от 01.08.2023г. /л. 67-73/ е инкорпориран списък по чл. 80 ГПК, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, съдът я намира за неоснователна по следните съображения:

Заповедното и впоследствие исковото производство са образувани по заявление, респ. искова молба на „фирма“ ЕООД срещу И. П. М., с които се претендира вземане в размер от 104,94лв., представляващо неустойка по договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с кл. № 1302201001 от дата 11.12.2017г., сключен с „фирма“ ЕАД, което вземане е прехвърлено на молителя с договор за цесия.

По делото не е спорно, а и се установява от събраните доказателства, както и от служебно извършените справки от съда, че на 14.12.2021г. в полза на ищеца в настоящото производство /с предходно наименование „фирма“ ЕООД/ е издадена заповед за изпълнение № 22163/14.12.2021г. по ч. гр. д. № 68759/2021г. по описа на СРС, 40-ти състав /л. 75/ спрямо същия длъжник за вземания, произтичащи от същия договор за далекосъобщителни услуги, а именно 112,00лв., представляващи главница за неплатени задължения за услуги за периода 01.03.2019г.-01.07.2019г. В това производство заявителят е претендирал и разноски от 180лв. за адв. възнаграждение и 25лв. за държавна такса. Производството по това дело е приключило с доброволно плащане на задълженията от страна на длъжника И. М. и с определение от 01.07.2022г. съдът е обезсилил по реда на чл. 414а, ал. 4 ГПК заповедта за изпълнение, като заявителят е бил уведомен за плащането и възражението по чл. 414а ГПК на 08.06.2022г.

Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по настоящото производство е депозирано на 10.06.2022г., като с него се претендира само неустойка по договора, както и разноски по делото. Съдът намира, че подобно поведение, в което малки по размер вземания, произтичащи от един и същ договор, се претендират в отделни и самостоятелни производства представлява недобросъвестно упражняване на процесуални права, чиято единствена цел е натоварване на длъжника с ненужни разноски. Както Конституцията на Република България в чл. 57, ал. 2, така и ГПК в чл. 3 не допускат злоупотреба с права и задължават правните субекти да ги упражняват добросъвестно и при съобразяване на добрите нрави. В Решение № 50044/04.07.2023г. по т. д. № 71/2022г. по описа на ВКС, I ТО, е разяснено, че когато участниците в процеса упражняват правата си недобросъвестно с цел да бъдат увредени права и законни интереси на други, в разрез с основните права на гражданите /чл.57, ал.2 от Конституцията на Република България/, извършеното процесуално действие е при злоупотреба с право, поради което не следва да бъде зачетено от правозащитния орган. Съдът следи за добросъвестното упражняване на процесуалните права от страните в процеса, а при превратното им упражняване следва да откаже защитата им /решение №325 от 29.12.2014г., гр.д. №4263/2014г., ВКС, IV г.о.; решение №140 от 30.06.2015г., гр.д. №1066/2015г., ВКС, III г.о.; решение №7 от 20.06.2016г., гр.д. №5209/2015г., ВКС, IV г.о./. Съдът не е длъжен да съдейства, а е длъжен да осуети такава злоупотреба - Определение № 174/26.04.2021г. по ч. гр. д. № 560/2021г., III ГО на ВКС, Определение № 466/01.12.2020г. по ч. гр. д. № 2980/2020г., III ГО на ВКС и др.

В случая съдът намира, че действията на ищеца в настоящото производство имат за цел единствено да причинят имуществена вреда на ответника, изразяваща се в ненужно заплащане на разноски за адвокатски възнаграждения и държавни такси в няколко производство, предвид че вземанията, които са с малък размер, е могло да бъдат предмет на защита в едно производство. Тоест, макар формално ищецът да действа в границите на своето право за защита на накърнени права чрез иницииране на процес, тези действия в настоящата хипотеза са неправомерни и целят накърняване на чуждите права - налице е злоупотреба с права в нарушение на чл. 3 ГПК. В този случай, съдът следва да осуети тази злоупотреба, а не да я насърчава, като откаже присъждане на разноски в полза на ищеца, които по изложените съображения намира за ненужно сторени. Именно по тази причина с постановеното по делото съдебно решение, макар и в полза на ищеца, не са му присъдени разноски.

С оглед изложеното, молбата на ищеца за допълване на решението чрез присъждане в негова полза на разноски следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 28.09.2023г. на ищеца за допълване на основание чл. 248 ГПК на постановеното по делото решение в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СГС в **двуседмичен** срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____